

Før jordpåkastelsen

Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene, nei, intet sted.
Hvor du meg fører ene, jeg følger med.

Etter jordpåkastelsen

Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd,
min salighet dog fremmer din gode Ånd.
Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem.

*En varm takk til deg
som var sammen med oss i dag.
Familien*

Forrettende prest: Morten Hagen
Organist: Eirik Vildgren

*Karl Cedenius Johannes
Kristoffersen*

★ 1.10.1929 + 16.1.2023

*Begravelse
Skrolsvik kapell
Fredag 27. januar 2023*

SANDBAKK
BEGRAVELSEHJELP

www.sandbeg.no
Tlf. 778 40499

Åpningspsalme

1. Gud, når du til oppbrudd kaller, hele livets dag trer frem:
barndom, ungdom, moden alder, arbeid, hvile, gjerning, hjem.
Alt jeg ser i dødens port: sorg og glede, smått og stort.

2. Takk for alle livets gleder, tusenfryd ved veiens kant,
takk for sorgens stille steder, takk for hver en venn jeg vant!
Takk for minner, takk for håp, takk for smertens bitre dåp!

3. Gud, for deg jeg vil meg bøye, skrifte all min synd for deg.
Alt det skjulte ser ditt øye, ser du troens gnist hos meg?
Dårlig lød jeg Jesu bud, fattig var mitt ord om Gud.

4. Jesus sitter ved mitt leie, han har tid når andre går;
han sin fred meg gir i eie, han det tause sukk forstår.
Sterkest stråler korsets lys midt i dødens kolde gys.

5. Gud, som meg til arbeid kalte, og som nå meg hvile bød,
du som mine dager talte, og som gav meg livets brød,
hjelp meg i den siste vakt! Kle meg i din hvite drakt!

Før talen

1. Jeg er en seiler på livets hav,
på tidens skiftende bølge.
Den Herre Jesus meg kursen gav,
og denne kurs vil jeg følge.
Jeg stevner frem mot de lyse lande
med livsens trær på de skjønne strande,
hvor evig sol og sommer er.

2. Iblant jeg seiler for medvinds bør
i andres kjølvann og følge
som just lik meg denne reise gjør
hen over jordlivets bølge.
Og havet smiler, og solen skinner,
min dag så stille og blid henrinner,
mens vinden fyller alle seil.

3. Mitt skip er lite og havet stort,
det rommer tusene farer.
Men storm og bølge ei skyller bort
det skip som Herren bevarer.
For ennå skjer det som før det gjorde,
når Jesus selv kommer innen borde,
da legger havet seg igjen.

4. La ankret falle! Jeg er i havn
i ly for brenningens vover!
Jeg kaster meg i min Frelzers favn,
han som har hjulpet meg over.
Og kjente, elskede stemmer kaller,
mens ankret sakte og stille faller
i evighetens lyse land.

Etter talen

1. Bedre kan jeg ikke fare
enn å fare til min Gud.
Bedre kan jeg ikke svare
når jeg får om døden bud,
enn at jeg er vel beredt
og vil gjerne følge med.
Bedre kan jeg ikke stige
enn å flytte til Guds rike.

2. Bedre kan jeg ikke fremmes
enn å dø i Jesu navn.
Bedre kan jeg ikke gjemmes
enn i Herrens hånd og favn.
Himlens hus har hellig fred,
der er gjort i stand et sted.
Liv og lyst og fred og glede,
alt er der i Gud til stede.

3. Derfor takker jeg av hjertet
Gud som tar imot min ånd.
Endt er snart den siste smerte,
jeg er trygg i Herrens hånd.
Krist som mine synder bar,
og som alltid trofast var,
all min syndeskyld vil dekke
og av dødens søvn meg vekke!